

[Haunstrup Clemmensen.]

med problemerne. Jeg synes også, der er grund til at takke handelsministeren for den tale, der blev holdt. Den viste forståelse for disse problemer, og det er da altid et udgangspunkt. Jeg er heller ikke i tvivl om, at de proceduremæssige spørgsmål, som et sådant forslag naturligt rejser, vel ikke er værre, end at de kan løses. Jeg er i hvert fald glad for, at hr. Poul Dam gav os medhold i, at det dog var en form for rationalisering, i stedet for at tingets arbejdsbyrde skal blive endnu større, hvis der f. eks. var kommet 16 selvstændige lovforslag.

Det næste spørgsmål, der naturligt melder sig for os, der har været forslagsstillere til dette lovforslag, er, at når der nu er en principiel om ikke enighed — for alt fra hr. Kurt Hansens og andres side kan jo ses i kapitalismens skrækelige lys — men tilslutning fra et stort flertal i dette ting, der erkender, at der er en befolkningsgruppe, der er overordentlig vanskeligt stillet, der ikke har haft den styrke politisk og talmæssigt, som f. eks. lønmodtagergrupper, landbrugsgruppen og andre har haft, så må det være rigtigt, at der gøres en særlig indsats på disse områder. Der er det det konservative folkeparti meget magtpåliggende at sige, at den redegørelse, der er afgivet — jeg tænker her på den 19 sideres redegørelse, vi fik i går — ikke blot giver en række saglige oplysninger om, hvordan det er, men også på en række områder, ganske vist kun i 1½ linje eller så, indeholder nogle bemærkninger, der siger, at det kan vel ikke være meget anderledes, og dér, hvor det ikke kan være meget anderledes, skal der måske ikke gøres noget, men på andre områder sidder der en arbejdsgruppe. Det er, ligesom om man har på fornemmelsen, at regeringen har valgt Thorkild Gravlunds gamle slagord om, at det skal være, som det var, og blive, som det er på de konkrete områder, vi har nævnt. Det giver ikke én fornemmelse af, at man er gået til sine embedsmænd og har sagt: hør venner, kunne I ikke prøve at se, på hvilke områder vi nu hurtigt kunne tage et initiativ for at få disse ting forbedret. Jeg tror, det ikke blot er i de mindre erhvervsdrivendes interesse, men i hele folkestyrets interesse, at vi her viser en handlekraft. Der har under denne debat ganske tydeligt været dokumenteret ønsker om virkelig at gøre

en indsats og virkelig at forsøge at styrke dette led i den danske erhvervsstruktur, og så nytter det ikke, hvis man alt for længe siger: ja men hør, det kan vist ikke være meget anderledes, det kan være, der bliver brug for en arbejdsgruppe, og der er nedsat en arbejdsgruppe. Jeg mener, at handlekraft på disse områder også må være en regerings forpligtelse, navnlig når man i dag har konstateret, at et så bredt udsnit af folketingets medlemmer ønsker en sådan indsats.

Jeg skal og kan og bør ikke gå i detaljer på dette område, men må kun erindre om, at man i Sverige har været i den situation, at man simpelt hen er nødt til at lave en eller anden form for statssubsidier til nærbutikker for på den måde at undgå, at butiksdøden bliver endnu større. Det er dog for omvendt en verden, hvis man først undlader at gennemføre rimelige foranstaltninger på dette område, skønt der er politisk flertal derfor, og derefter bliver nødt til at komme med direkte statssubsidier. Jeg tror derfor, at der er både en menneskelig og en samfundsmæssig økonomisk interesse i, at handlekraft virkelig bliver dokumenteret i denne sag.

Handelsministeren (Erling Jensen):

Blot ganske kort: Det er min vurdering, at samtlige partier bortset fra det forslagsstillende parti alle har udtrykt deres forståelse for den problematik, vi her drøfter. Jeg ved med sikkerhed, at regeringen helt utvetydigt har sagt i mit indlæg, at hvor vi konstaterer faktisk diskriminering af mindre virksomheder, vil vi være med til at fjerne den.

Men jeg tror også, vi med god samvittighed kan sige, at samtlige partier har sagt, at dette er lidt af alt godt fra havet, og derfor egner det sig nok bedre til en udvalgsbehandling. Jeg tror at kunne sige, at samtlige de ministerier, som man har inddraget i dette forslag, er klar til at indgå positivt i denne udvalgsbehandling, men jeg kan ikke tro, hr. Haunstrup Clemmensen føler sig overbevist efter debatten her om, at dette er tid og sted for at drøfte 15 konkrete forslag samlet i en folketingsbeslutning.

Ordføreren for forslagsstillerne (Haunstrup Clemmensen):

Jeg har allerede af tidsmæssige grunde som noget ganske naturligt afstået fra at gå